

ének

Az emberi gégeből eredő zenei [hang](#) [1], illetve [dallam](#) [2].

Az [énekhang](#) [3] képzése úgy történik, hogy a tüdőből kiáramló levegő [rezgés](#) [4]be hozza a hangszálakat.

Ezek feszültségi fokától függ a hang magassága: a laza hangszál mélyebb, a feszes magasabb hangokat eredményez.

A hangok árnyalásáról, halkításáról és erősítéséről a szájüreg, az orr, a torok és a mellkas gondoskodik. Mindezek az éneklés technikájával valósíthatók meg.

Hosszú tanulás és gyakorlás kell ahhoz, hogy az énekes uralkodni tudjon a hangján. ►[hangképzés](#) [5]

Az énekművészet feltétele a hangképző apparátus feletti uralom, a tiszta [intonálás](#) [6], a pontos [artikuláció](#) [7], illetve a [szöveg](#) [8] megfelelő előadása, valamint az énekesnek az a kisugárzása, varázsa, amivel magával ragadja a közönséget.

madárének: ►[bioakusztika](#) [9]

►[dadogás](#) [10]

Az éneklés teste és lélekre gyakorolt pozitív hatását számos tudományos tanulmány bebizonyította már. Felpezsdíti a légzést, így a test és az agy oxigénellátása javul.

A dalolás erősíti az immunrendszert és a tesztoszteronszint csökkentésével mérsékli az agressziót is - mondta el Tonius Timmermann, az Augsburgi Egyetem munkatársa. Ráadásul az énekléssel növekszik az endorfintermelés is: ez a boldogsághormon fájdalomcsillapító és hangulatjavító hatással rendelkezik. A jobb vérellátás mozgékonyabb végtagokat, kevesebb gyomorsavat, stabilabb vérkeringést jelent. A wernecki dalkör nemcsak a pácienseknek szól, hanem "kívülről" is várnak csatlakozókat. Ez talán a pszichiátria iránti ellenérzések leépítésben is segíthet - véli Strobel. Az Éneklő Kórházak hálózata szociális otthonokra, fogyatékosokkal foglalkozó intézményekre és óvodákra is kiterjeszti munkáját.

MTI

Tamás megjegyzései: Ének]] A zene megnyilatkozásának az a módja, közege, mely az emberi hangot használja, ellenkezőleg a különféle mesterséges hangszerekkel, melyek többé-kevésbé csak emberi hangnak utánozó. Az ének az emberi szóbeszéd mélyebb érzés és szenvedélyesség fokára emelt kifejezésének is nevezhető. Azért minél kevesebb érzés és szenvedélyességgel párosul az ének: annál közelebb esik a szóbeszédhez, mint a parlando, recitativo, szóval, az elbeszélő ének-tételek. Ellenben minél jobban emancipálja magát a szóbeszéd kevés számú skálaközei majdnem egyenlő magasságu v. mélységű hanghordozása s ritmikátlan lejtése alul: annál inkább megközelíti a művészeti színvonalat s annál kifejezőbbé, jellemzőbbé s hatásosabbá válik. Az É. a régi görögök deklamatórius énekmodorától eltérőleg, így emelkedett fokokonként eszményibb színvonalra a keresztény egyházi zenében, míg végre a drámai zene, az opera kifejlődésének korszakában a műéneklés, a virtuóztatás legmagasabb fokát érte el. É. egyházi, I. Egyházi ének.

Forrás webcím: <https://www.zenci.hu/szocikk/enek>

Hivatkozások:

[1] <https://www.zenci.hu/szocikk/hang>

[2] <https://www.zenci.hu/szocikk/dallam>

[3] <https://www.zenci.hu/szocikk/enekhang>

[4] <https://www.zenci.hu/szocikk/rezges>

[5] <https://www.zenci.hu/szocikk/hangkepzes>

- [6] <https://www.zenci.hu/szocikk/intonalas>
- [7] <https://www.zenci.hu/szocikk/artikulacio>
- [8] <https://www.zenci.hu/szocikk/szoveg>
- [9] <https://www.zenci.hu/szocikk/bioakusztika>
- [10] <https://www.zenci.hu/szocikk/dadogas>